

Om Att Inte Fånga Lax.

Brukar Du pröva Din lycka i laxfiske? Grubblar Du över varför Du blir utan, när alla andra drar upp fiskar på löpande band. Händer det att Du systematiskt analyserar Dina metoder och försöker förbättra dem? Tycker Du att det är konstigt att en tänkande människa inte kan överlista en simpel fiskhjärnas instinktstyrda reflexer? Jag kan berätta för Dig att detta faktum inte alls är så märkligt utan tvärt om mycket logiskt och jag skall nu visa varför.

Golf och laxfiske med flugspö är till sina ursprung skotska företeelser. Det gör att de i grunden har samma krav på sina utövare. Bägge kräver starka ben, kraftiga händer och avsaknad av intelligens. Intelligenskvoten hos laxen kan här bli till en avgörande nackdel. Ju mer intelligens, dess fler tankar. Då man är ute efter lax är alla former av tankeverksamhet av ondo, eftersom den undantagslöst verkar störande på koncentrationen eller rättare sagt den för laxfisket nödvändiga och oeftergivliga tjurskalligheten.

Aktiviteterna inleds på våren med Premiären. Är åvattnet tillräckligt strömt, kallt och skitigt, brukar den inbjudna noblessen, de som alltså har de för fisket rätta förutsättningarna, glatt kliva i och inleda kastandet. Därvid viftar de hejdlöst med sina redskap, som vore de förvuxna kuskpiskor. Det dröjer heller inte länge innan premiärlejonen skrämt ett antal fiskar i sken. Politiker med erfarenhet från röstfiske, brukar även ha stor framgång vid laxfångst. Kanske är det den personliga kombinationen av tillgång på kroppsliga och avsaknad av själsliga förmågor, en utstuderad envishet samt vanan vid att erbjuda falska lockelser, som får dem att lyckas.

Laxfiske är till karaktären en grotesk uppvisning av den mest absurda sortens halsstarrighet, ett utdraget pas-de-deux för tjurskallar. Stegen och turerna är få och upprepas intill förb..! En står med huvudet över vattnet biter ihop och kastar ut och vevar in, kastar ut och vevar, biter ihop, kastar ut... och kastar ut, kastar... Och den andre står med huvudet under vattnet och biter ihop och står kvar och biter ihop och står och biter ihop... I den här fasen kan det monotona repeterandet pågå i många dagar till dess någon tappar förståndet och öppnar truten. Det spelar ingen roll vem, som gör det men den får käften full av flygfän.

När detta inträffar, går föreställningen över i en andra akt där turerna är något friare. Koreografin påminner svagt om dragkamp och innehåller snabba ryck, långa utras, panik, snubbelsprång och löpa amok. I de mera dramatiska skedena kan det var svårt att avgöra om parterna föredrar att föra kampen över eller under vattenytan. De fysiska och psykiska förutsättningarna hos kombattanterna utnyttjas här maximalt. För deltagarna gäller det framför allt att fortfarande bita ihop, dra iväg och inte tappa taget. Den vinner, som lyckas att mera permanent få över den andre till det egna elementet.

Om så sker, inleds själva finalen. Här är regin obefintlig och alla publikfriande och skamlösa knep anses såväl tillåtna som eftersträvangsvärda. Det händer också att åskådarna aktivt blandar sig i leken och därmed högst väsentligt påverkar slutscenerna. Denna medverkan är som regel kraftigt partisk till fiskarens förmån men det är inte säkert att publikfavoriten är den som vinner kampen. Den samlade tankeförmågan hos publiken kan under ogynnsamma omständigheter komma att överträffa laxens och därmed har det, som var tänkt som en hjälp, förvandlats till en rejäl björntjänst för fiskaren.

Om nu den, som först stod med huvudet under vattnet, har förlorat, så är det vanligt att vinnaren tar ett stadigt tag i dennes stjärt. Detta anses vara särskilt etiskt oavsett förlorarens kön och vinnarens övriga avsikter. Traditionen påbjuder att segraren med detta estetiska grepp drar den andre tjurskallen upp i smutsen. Den församlade allmänheten brukar samtidigt under rop och skrän uttrycka sin hänförelse.

Därefter skall segraren medelst kraftfulla slag mot förlorarens huvud förvissa sig om att det senare

verkligen innehåller mera hjärna än vinnarens. Det händer att vinnaren för att bevisa sin huvudlöshet lyfter på fiskehatten, för att de närvarande själva skall se, att han är den mest värdige vinnaren. En sådan gest förväntas mötas av publikens stående ovationer. Enligt etablerade ritualer erbjuds vinnaren slutligen att ur en fickljammen flaskas avnjuta en slurk dyrbar och intelligensreducerande dryck, kommen från laxflugfiskets hemtrakter och tillhörig någon ur den exalterade publiken.

Laxfiske går alltså ut på, att definitivt bevisa fiskarens totalt överlägsna tanklöshet. Den lyckade fångsten kommer följaktligen inte av tur eller skicklighet, utan beror enbart på ren tjurskallighet. Inget annat. Det är därför Du blir utan fisk men folket i Din omgivning drar upp jättelaxar på löpande band.